

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 248/2026
04.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/24 од 19.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/24 од 19.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и паушала суду.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/24 од 19.11.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године, у погледу правне квалификације и одлуке о казни, тако што је Виши суд радње описане у изреци побијане пресуде правно квалификовао као једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је окривљеног осудио на јединствену казну у трајању од седам месеци. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног и жалба

јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду одбијене су као неосноване.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Златан Куртовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, јер је пресудом повређена одредба члана 453. ЗКП. Наиме, након укидања прве првостепене пресуде усвајањем жалбе окривљеног изјављене у његову корист, у поновном поступку поступајући тужилац је уређујући оптужни акт окривљеном додао нову последицу и нови предмет радње извршења кривичног дела из члана 355. став 2. КЗ тако што је додао „ради употребе, чији обрасци нису аутентични, а у којима се налазе његови лични подаци“ и уједно је окривљеном ставио на терет извршење два кривична дела из члана 355. став 2. КЗ, уместо једног кривичног дела, како је било у оптужном акту пре укидања пресуде. Првостепени суд је, у поновном поступку прихватајући измену оптужног акта заступника јавне тужбе изменио правну квалификацију и чињенични опис кривичног дела, на који начин је по ставу браниоца дошло до повреде начела преиначења на горе, односно на штету окривљеног, а што је другостепени суд само делимично отклонио тиме што је изменио правну квалификацију и изречену казну те окривљеног осудио за једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и једно кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, те изрекао јединствену казну затвора у трајању од седам месеци. Међутим, по ставу изнетом у захтеву за заштиту законитости, правноснажном пресудом је ипак учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП јер је повређена одредба о забрани преиначења на штету окривљеног тиме што је новом пресудом окривљени оглашен кривим за већу криминалну количину, додавањем нове радње извршења тиме што је у изреци наведено „ради употребе, чији обрасци нису аутентични, а у којима се налазе његови лични подаци...“, а што није садржала прва пресуда која је укинута само по жалби браниоца окривљеног, пошто се јавни тужилац жалио само на кривичну санкцију.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1421/22 од 21.09.2023. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци. Решењем Вишег суда у Београду Кж1 877/23 од 14.12.2023. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног укинута је пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.1421/22 од 21.09.2023. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Жалбу је, поред браниоца окривљеног изјавио и јавни тужилац Другог ОЈТ у Београду у погледу одлуке о кривичној санкцији. Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.666/24 од 19.11.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К бр.5/24 од 17.05.2024. године, у погледу правне квалификације и одлуке о казни, тако што је Виши суд радње описане у изреци побијане пресуде правно квалификовао као једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног и жалба јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду су одбијене као неосноване.

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају није прекршена забрана преиначења на горе (*reformatio in peius*) прописана одредбом члана 453. ЗКП, пре свега имајући у виду да је у конкретном случају другостепени суд делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног преиначио првостепену пресуду тако што је уместо за два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ истог огласио кривим за једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, те га осудио на блажу кривичну санкцију, јединствену казну затвора у трајању од седам месеци, а како је био осуђен и првом првостепеном пресудом која је била укинута по жалби браниоца окривљеног, при чему је била изјављена и жалба јавног тужиоца на штету окривљеног, тако да је апсолутно јасно да правноснажна пресуда није измењена на штету окривљеног у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције. По оцени овог суда, у конкретном случају, описом радњи извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ који је садржан у изреци пресуде окривљеном није додата већа криминална количина него што је то било описано у првој првостепеној пресуди, која је укинута управо због нејасне изреке тј. повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наиме изрека прве првостепене пресуде саджала је у опису радње овог кривичног дела, између осталог, да је окривљени набавио и употребио јавну лажну исправу возачку дозволу бр. ... и личну карту број ... на своје име и исте доставио на увид полицијским службеницима при контроли, па је измена учињена у изреци

правноснажне пресуде у смислу навођења речи „ради употребе, чији обрасци нису аутентични, а у којима се налазе његови лични подаци“ само језичко прецизирање, а не додавање нових радњи.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног суда којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да код кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у чињеничном опису изреке побијане пресуде нису наведени субјективни елементи кривичног дела, односно кривица и није наведена свест окривљеног да је његово дело забрањено и облик виности.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

У изреци правноснажне пресуде је наведено да је окривљени у време и месту ближе описаном у изреци у стању урачунљивости, свестан својих дела чије извршење је хтео и свестан забрањености својих дела...лажне јавне исправе..., које је раније набавио ради употребе... и истом приликом неовлашћено је држао у мањој количини за сопствену употребу, супстанцу која је проглашена за опојну дрогу..., које су од стране полицијских службеника пронађене код окривљеног приликом прегледа лица, а које се налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци.

Чињенични опис кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, описан у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна (урачунљивост, умишљај и свест о забрањености дела) и објективна обележја кривичног дела, за које је, између осталог, окривљени правноснажно оглашен кривим, па су супротни наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Златана Куртовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић